

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra KEJSEREN OG DEN FATTIGE KONE.

Citation: Kaalund, H. V.: "Samlede Digte", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-idm140388193562544/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Men fattig som jeg er, en stakkels gammel Enke,
hvad skulde vel i Verden jeg have at skjænke?

Jeg grunded i min Hytte sørgmodig derpaa,
saa gik jeg ud paa Vejen og samlede Straa.

Jeg samlede Straa og Korn, som fra Høstvognen
faldt,
til Oxerne ved Templet jeg skjænkede det Alt;

Til Oxerne, som slæbte den store Marmorblok;
de aad det af min Haand, og aldrig fik de nok.

Tilgiv mig min Brøde, tilgiv den, Herre Drot!
jeg stakkels Enfoldige, jeg mente det saa godt."

Da Kejseren fornam den gamle Kvindes Ord,
da bøjed han sit Hoved og knælede paa Jord.

Nedkastet i Støvet paa sit Ansigt han bad:
„Almægtige Gud, mig mit Hovmod forlad!

Nu fatter jeg, hvi Navnet paa den fattige Kone
staar højt over mit, som prydes af en Krone.

Dig kan man ej bedrage med Verdens falske Skin,
Du elsker kun det fromme, det ydmyge Sind!